

Vljudno vabljeni na razstavo fotografij

Janez Korošin
Propad aglomeracije (Železarna Jesenice)

Galerija Šolt, Študentsko naselje v Rožni dolini, blok VII, Ljubljana

Odprtje razstave: **torek, 9. julija 2024, ob 18.30 uri**

Razstava bo na ogled do 10. septembra 2024

Propad aglomeracije (Železarna Jesenice)

Za Janeza Korošina je vsak zabeležen trenutek dokument časa, pogosto pa tudi beleženje minevanja in izginjanja.

Janez Korošin se tokrat predstavlja s kolekcijo barvnih fotografij, s katerimi je ujel zadnje trenutke opuščenih železarskih obratov na Jesenicah.

Izhodišče za njegovo fotografiranje je razvoj jeseniške železarske industrije, ki je danes že v veliki meri zgodovina. Prevezla ga je resnična gotovost propada, nekoč mogočnega giganta Železarne Jesenice, ki se je iz perspektive zgodovinskega razvoja zgodil skoraj v trenutku.

Na fotografijah je prikazano industrijsko propadajoče okolje, ki ga prerašča zelenje, železne konstrukcije, ostanki strojev, luščeče barve na korodiranih površinah ipd. Glavni motiv so posamezni objekti železarne, namenjeni rušenju, z osrednjim poudarkom na stavbi t.i. aglomeracije (priprava rude za zakladanje visokih peči), dokončane leta 1968. Ta stavba nikoli ni delovala s polno močjo, saj je prišlo do preobrata in sprememb v razvoju železarstva. Leta 2002 je bila porušena, na njenem mestu pa je zraslo nakupovalno središče, od nekdanje celote pa je ostal le tovarniški dimnik.

Kot je zapisala likovna kritičarka Nuša Podgornik leta 2022 ob razstavi Vanitas (kjer je Janez Korošin razstavljal del črno-bele kolekcije Aglomeracija): "Pri fotografijah Janeza Korošina ne gre toliko za dokumentarnost (zanjo so poskrbeli muzealci), temveč za nadgradnjo tematike, motivov, vsebin, za zanimive likovne in kompozicijske rešitve, za ustvarjanje atmosfere tudi s pogosto uporabo objektiva ribje oko. »Kajti ko z njim motiv posnameš od spodaj, iz žabje perspektive, se kompozicija začne rušiti sama vase,« pove fotograf. Takšna perspektiva pa je pri ciklu Železarna Jesenice – propad aglomeracije likovno še posebej zgovorna. Uporaba dvojne ekspozicije ali sendviča poudarja učinek tesnobnosti, uporaba širokokotnega objektiva krivi in preizkuša stabilnost kontur mogočnih proporcev aglomeracije: dimnikov, stavb, lokomotive ..., do kod še zmorejo, kje se zlomijo, kje počijo, kje jih raznese ... "

Čeprav je Janez Korošin del fotografij iz cikla Aglomeracija že predstavil v Galeriji Šolt leta 2019 (kasneje leta 2022 kot del razstave Vanitas v galeriji Instituta "Jožef Stefan"), je ta razstava nekaj posebnega. Tokrat je razstavljenih 24 barvnih fotografij formata 50 x 50 cm, ki jih je med letoma 2001 in 2002 posnel z analognim fotoaparatom srednjega formata Pentacon Six TL. Aparat in objektiv (klasični 80 mm f2,8 in širokokotni 30 mm f2,8) sta iz osemdesetih let prejšnjega stoletja, Janez Korošin pa z njima še vedno, kljub častitljivi starosti, z veseljem fotografira.

Zanimivo je, da je to šele njegova druga razstava barvnih fotografij (prva je bila leta 2006 v Cankarjevem domu Ljubljana, razstava z naslovom Grafiti). Janez Korošin se je do sedaj v večini predstavljal s črno-belimi kolekcijami fotografij, v pričujoči razstavi pa je kljub klasični temačni motiviki čutiti avtorjevo veselje do življenja in fotografiranja, ki ga je poustvaril prav z barvami.

Fotografije nam vlivajo upanje, da tudi sredi propada tli iskra, ki bo osvetlila prihodnje rodove.

Barbara Gregurič Silič, MF FZS

Janez Korošin

Rodil se je 12. avgusta 1935 v Ljubljani. S fotografijo se je začel ukvarjati leta 1952 v Fotokubu Ravne na Koroškem, potem ko se je kot kemijski tehnik zaposlil v laboratoriju Železarne Ravne. Njegov mentor je bil v tistem času fotograf Franci Kamnik, po odsluženem vojaškem roku in novi zaposlitvi v Ljubljani na Inštitutu »Jožef Stefan« v laboratoriju za optično spektroskopijo pa sodelavec, fizik in fotograf Marjan Smerke. Leta 1966 je Janez Korošin postal član Fotokluba Ljubljana in Fotogrupe Šolt, kjer se je v tistem času avtorsko oblikoval marsikateri fotograf in kjer so delovali nekateri od najpomembnejših fotografov tistega časa v Sloveniji.

Za svoje delo je prejel številna priznanja in nagrade. Fotozveza Jugoslavije mu je leta 1973 podelila naslov kandidat za mojstra fotografije. Dve leti pozneje ga je Mednarodna zveza fotografske umetnosti FIAP (Federation Internationale de l'art Photographique) počastila z naslovom »artiste FIAP«. Leta 1977 mu je Fotozveza Jugoslavije podelila naslov mojster fotografije. 1995 je postal član Kabineta slovenske fotografije pri Gorenjskem muzeju v Kranju. Leta 1996 ga je Fotografska zveza Slovenije nagradila s priznanjem Janeza Puharja za življenjsko delo v fotografiji. Ob koncu 2000 je po zaslugi Mednarodne zveze fotografske umetnosti FIAP prejel naslov ekscelenca FIAP (EFIAP). Sodeloval je na številnih domačih in mednarodnih skupinskih fotografskih predstavitvah in pripravil mnogo samostojnih razstav. Ob jubileju leta 2015, ob avtorjevi 80-letnici, je bila v Cankarjevem domu v Ljubljani na ogled pregledna razstava njegovih črnobelih fotografij.

Živi in ustvarja v Ljubljani.

